

K. A. Hindrey

Lõhkiläinud

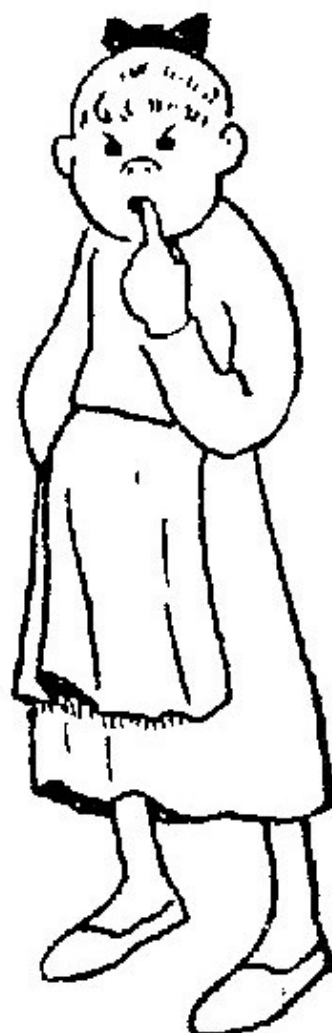
Kolumats

NINA-JASS JA NÄPP-MALL

Siin on Jass ja siin on Mall,
rumal mood on mõlemal:
Jass a'ab näpu ikka ninna,

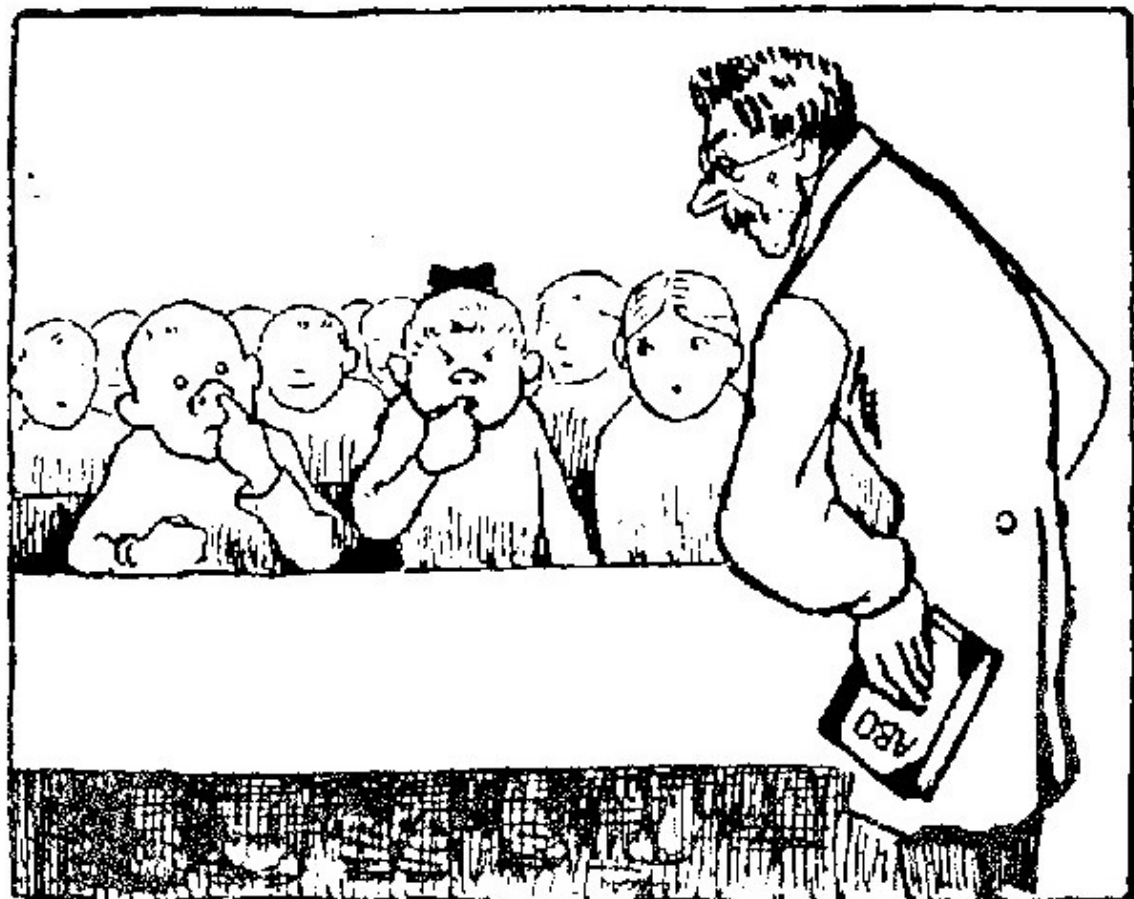

Mall ei aja teda sinna,
aga Mall a'ab näpu kuhu?
Mall a'ab näpu ikka suhu.

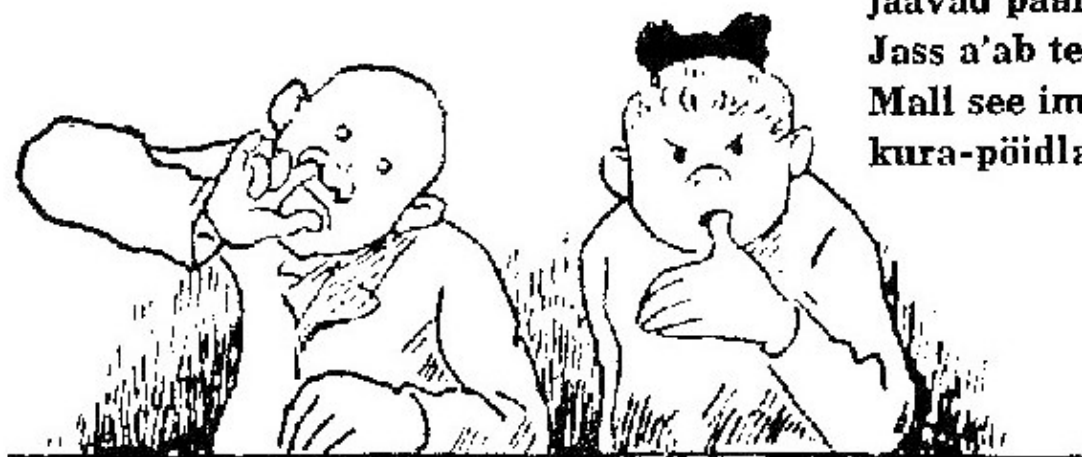

Onu metsavaht ei taha,
et neil viis on nõnda paha,
ütleb: «Küll on rumal see,
Paukagi ju nii ei tee!»

Koolis Jass küll tähti uurib,
aga ikka nina puurib.
Mall ei eraldu tast muus,
kui et sõrm on temal suus.

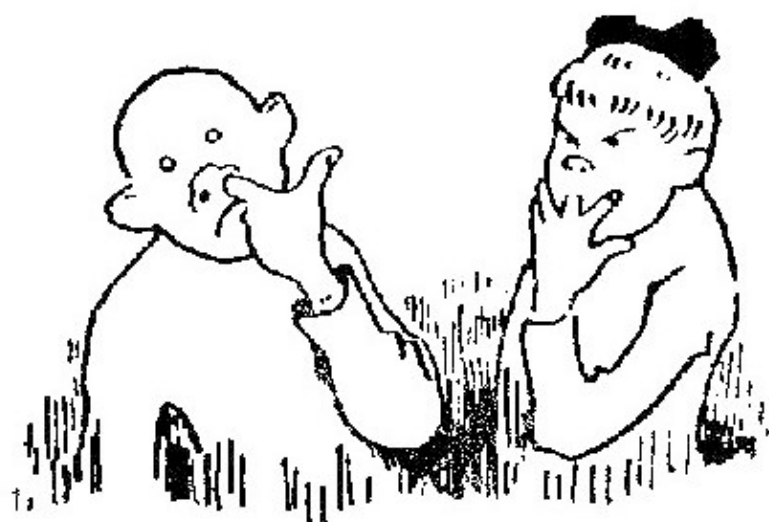

Ei neid lasta koju minna,
jäävad pääle tunni sinna.
Jass a'ab teise näpu ninna,
Mall see imeb, nii et matsub,
kura-pöidla maiku katsub.

Luna-Maret koduteel
noomib mõlemaid küll veel.
Kas see mõjub ükski põrm?

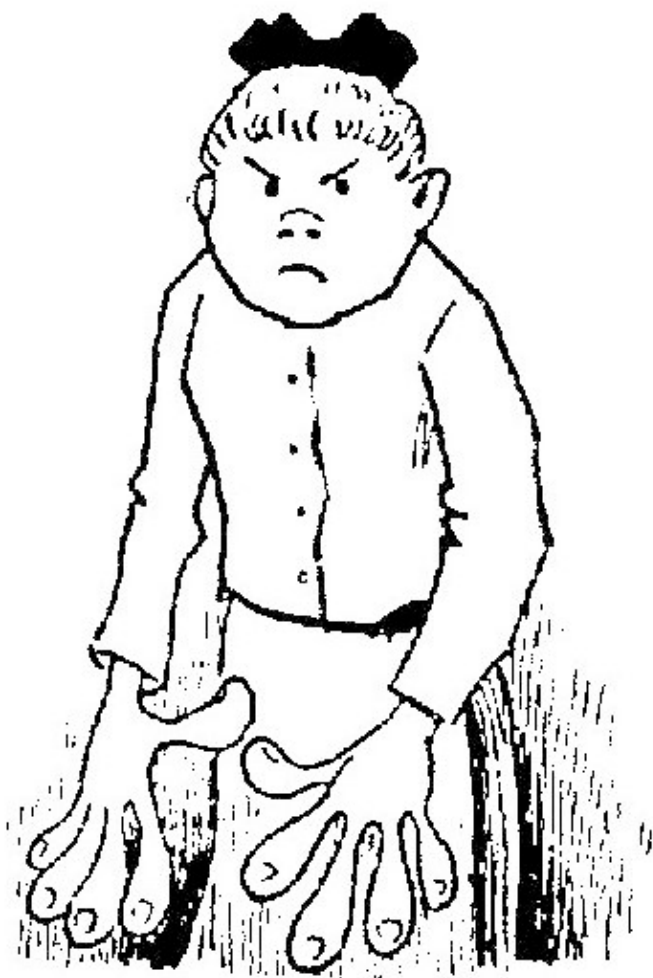
Suus ja ninas on neil sõrm.

Ja kes näppe leotab
neid ka ära teotab —
Mall neid imes nagu luttu
ja nad tursusivad ruttu,

Kui see aga kaua tuurib,
et nüüd keegi nina puurib,
siis läeb nina nagu Jassil
justament kui merckassil.

nii et Nina-Jass ja Mall
olid täitsa naeru all;
külapehid Tuks ja Tommi
naersid endid päris kõmmi.

Suureks saivad Mall ja Jass,
naersid lehm ja mullikas,
isegi va' notsusiga
naeris Jassi ninaviga,
naeris Malle kolgatskäppe,
tema omatehtud näppe.

